

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:

за България годиш. . . 6 л.
за 6 мѣсеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 мѣсеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
вѣстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтканица“ — гр. Варна.

СВѢТКАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Редакторъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

Библиотеката

За обявления се плаща:
1 левъ на първа страници
и 80 ст. на четвърта стра-
ница за гармоничен ред.
За обявления на съдеб-
ните пристави се плаща
по 0.5 ст. на дума.

Неплатени Тукъ
ръчатъ.

КУРСЪ ПО ДАМСКИ ГОРНИ ДРЪХИ

VI уч. ул. „Колони“ № 6.

Съобщавамъ на интересующитѣ се, че отъ 15 Сеп-
тември т. г. откривамъ 6 мѣсеченъ курсъ по горни
дамски и дѣтски дрѣхи. За курсиянки се приематъ
госпожици и госпожи срѣщу 10 лв. мѣсечна такса.
При ателието си приемамъ и поръчки като: рокли,
блузи, костюмъ тайори, палта, манта и пр., които се
изработватъ съ голѣмо старание и бързина само съ
една проба.

За споразумение: М. МАТѢВА.

ХИРУРГЪ-ЗЪБОЛѢКАРЪ

Т-ца Анна Петрова

Свършила въ Нанси — Франция се установява на
практика въ гр. Варна отъ 15 Септември тѣзи год.

Приема ежедневно отъ 8-12 и 2-6 ч.

въ домътъ; II етажъ, на жгълтъ на ул. „Драгоманъ“,
4-10 № 41, срѣщу III мир. сѣдилище.

Въ Книжарницата „Просвѣта“

Варна — срѣщу окр. сѣдъ.

Освѣнъ всѣкакъвъ канцеларски и училищенъ мате-
риалъ се намиратъ и доставятъ

всички прочитни книги, рѣчници и учебници за
основнитѣ и класни училища; всички закони,
правилници, сѣдебни рѣшения и всѣкакъвъ
материалъ за циклостилни и пишущи машини.

Продаватъ се и всѣкакви гербови и пощенски марки,
разни пощенски писма и записи съ отстъпка.

4—25

Книжаръ: П. Стамовъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Новостроящия се обширенъ салонъ при фабриката „Галата“
на пивоварното дружество въ Варна, е вече отворенъ, подъ упра-
влението на извѣстния на варненци Ксенофонъ, и почна да се
точи въ него отлежало и студено пиво „Галата.“

Салона е разположенъ на най-високото мѣсто, откъдѣто посѣ-
тителитѣ ще иматъ най-голѣмото удоволствие и наслада отъ ху-
бавата и приятна гледка на живописния гр. Варна и морската
дивна природа.

23 юний 1911 год.

9—10

Отъ управлението на дружеството.

ЧИФЛИКЪ въ Балчишко, съ около 4000 декара
разработена земя заедно съ инвентаря се дава
подъ наемъ или се продава. Справка редакцията.

Турско-Италиянската война.

Като грѣмъ отъ ясно небе се
разнесе вѣстѣта за войната, ко-
ято избухна между Турция и
Италия. Кървавия конфликтъ
между двѣтѣ държави не очуди
никого, защото той отдавна се
предвиждаше. Отъ дълги години
насамъ Италия мечтаеше да раз-
шири своята територия и ней-
ното око постоянно гледаше къмъ
Триполитания. И въ момента,
когато младотурцитѣ се приспи-
ваха въ сладкия сънъ, че тѣ сж
закрѣпили новия режимъ въ Тур-
ция, Италия имъ лепна една
здрава плѣсница и ги пробуди
отъ дълбокия сънъ. Турцитѣ се
оплакватъ, че Италия е постѣ-
пила коварно и подло, обявила
война безъ всѣкакви причини,
но Европа остава хладнокрѣвна
къмъ тѣхнитѣ жалби. Да се го-
вори за коректностъ и лойал-
ностъ въ отношенията на меж-
дународната политика, това е
праздна приказка. Правото е
всѣкога на лукавия, хитрия, под-
лия, а най-вече на силния. Тур-
ция се готви на ожесточено съ-
противление, но нищо не е въ
състояние да ѝ помогне. Въ най-
кратко врѣме Италия ще оку-
пира Триполитания и съ това
ще осъществи отдавна замис-
леното дѣло на своята външна
политика.

Ако кървавата распра между
Италия и Турция се прѣнесе и
на Бѣлканитѣ, тогава положе-
нието ще се усложни и всѣки
се запитва какво трѣбва да бѣде
поведението на бѣлканскитѣ дър-
жави, а най-вече на България.
Ако и пропасти съ вѣковна враж-
да и ненавистъ къмъ турцитѣ,
но добръ разбранитѣ полити-
чески и економически интереси
на България ѝ диктуватъ да во-

ди миролюбива и благоразумна
политика съ Турция. Но тази
миролюбива политика не трѣб-
ва да отива до самозабрава. Ако
Турция не разбира своето кри-
тическо положение и ако тя не
оцѣнява благороднитѣ стрѣмежи
на България, която иска да се
въдвори миръ, спокойствие, кул-
тура и напредѣкъ въ двѣтѣ съ-
сѣдни страни, тогава ще трѣбва
да се промѣнятъ заеманитѣ до
сега позиции. За никого не е
тайна, че, на края на краищата
гласѣтъ на пушкитѣ и топоветѣ
съставлява ultima ratio въ меж-
дународнитѣ распри. Би било
желателно Турция да схване то-
зи рѣшающъ меродавенъ аргу-
ментъ, да удовлетвори немед-
ленно справедливитѣ искания на
българския елементъ, за да не
доживѣе близкия край на жал-
кото си политическо същест-
вование.

Погрома на дружбашиѣ.

Още отъ врѣме на десѣтока се появи
земледѣлското движение въ България
и то не като политическа партия, а
като сѣсловна организация само за
запазване интереситѣ на земледѣл-
цитѣ. Създадено това движение отъ
самия начинъ на изпълнение закона
за десѣтока, отъ трудноститѣ по взе-
мане номонето и дѣйствиѣта на кон-
трольоритѣ и надъ контрольоритѣ
контрольори, усили се твърдѣ бърже
въ цѣлата почти страна, явиха се
тогава водители на това движение
като: Кормановъ, Забуновъ, Пекаровъ
и др., които, както и самитѣ земе-
дѣлци сж се движили и направлявали
всички само къмъ сѣсловнитѣ инте-
реси на земледѣлцитѣ. Нито единитѣ
нико другитѣ сж имали намѣрение
тѣзи сѣсловна организация да я обър-
натъ на политическа партия. Слѣдѣ

паданието на Радослава и изменението на закона за десетока, почти утихна това движение и водителите уверени, че тяхната организация не може да бъде партия и считайки мисиата на движението изпълнена, помириха се с водителството и станали чино наци.

Паданието на закона за десетока земледелците смътат и смътат за единият техен успех, без да си дават сметка, че държавните мъже от всички партии, изключая Радославистите, смятали че такъв закон — погребане отдавна в много държави, не е и не бива да съществува в нашата страна в сегашно време и като водители на партии, които имат принципа повдигане на всички съсловия в страната — не изключая и земледелското, направили всички усилия за прѣмахването на този закон. Всички земледелци това не можаха да схванат и достатъчно бѣше да се явят между тях нови апостоли, които да им възбудят честолюбието, да им подемагоствуват, да им обѣщават нѣща накаръ и невъзможни и тѣ да трѣгнат послѣ тях без да помислят, че тѣзи апостоли нито съсловните им интереси ще запазят, нито ще бѣдат подготвени да се преобърнат на политическа партия, която да влиза в управлението на страната, а слѣдователно да прави било съсловни или общо държавни реформи. Така и стана. — Явиха се апостоли като Драгиев, Стамболийски, Бакалов и напоследък Страшимиров и много други. Тѣзи и други спекуланти, въцѣлно съзнание, че и да се причислят къмъ която и да е политическа група, като посредствени хора, никога нѣма да бѣдат избраници на народа, толкова по-малко ако не принадлежат къмъ никоя. Тѣ намѣриха най-удобното, най-интересното: било за прѣхрана, било за спекула, било за депутатство, да влѣзват въ земледѣлската организация и знайки че ще се намѣрятъ много изъ между земледѣлците, които да трѣгнатъ подиръ тяхъ и като наивни да ги използватъ, явиха се като най-горѣщи доброжелатели на земледѣлците, демагогстваха, общаваха най-големите улеснения, ходиха изъ селата съ парвули и скъсани дрѣхы, а въ градовете нѣ-раскошно, събираха пари отъ земледѣлците за подобряване участъ имъ, а съ тѣзи пари живѣха и живѣятъ въ градовете като барони. И по този

начинъ намѣриха се наивни хора почти въ всѣко село и то повечето такива, които нѣматъ нито една рогоска земя а цѣлъ денъ стоятъ по кърчмите, които гледатъ на тѣзи лѣжни апостоли като на тѣхни спасители съ най-голяма заинтересованостъ съ работили и работятъ за тѣхъ, избирали сѣ ги народни прѣдставители, пакъ по наивното вѣрване, че тѣ сѣ единствените хора, които като влезнатъ въ камарата ще направятъ всичко за прѣцвѣгването на земледѣлието (за благоденствието на хайлазите).

Въ редъ обикновени нагодни събрания сѣ бивали подобните апостоли и тѣхни сподвижници изпращани, дори и въ послѣдното В. Н. Събрание. Но тѣхната дѣятелностъ въ събранията, тѣхните словесения, тѣхната неподготвеностъ по най-елементарни тѣ въпроси — дори по земледѣлието, най-релиефно показа, че тѣ сѣ хора само на демагогството, на заблудата и принципа имъ е частното обогатяване.

Тѣ въ обиколките си изъ селата проповѣдваха, че ще реформиратъ държавното управление, ще намалятъ данъците — даже ще ги унищожатъ, ще намалятъ заплатите на чиновниците, въобще ще правятъ икономии и др., безъ разбира се да държатъ сметка, че всичко това, поне — за сега е невъзможно. Но трѣбваше на нѣматъ държавници, които иматъ на гърбъ си многогодишна политическа дѣятелностъ и които все таки сѣ по-големи патриоти и доброжелатели на народа, безъ разлика, земледѣлци, търговци и пр., да имъ докажатъ съ най-силни аргументи, че тѣхните проповѣди сѣ невъзможни и тѣ съ това вмѣсто да служатъ на земледѣлците, заблуждаватъ ги.

Тѣ въ изборната борба и за Вел. Н. Събрание заблуждаваха земледѣлците по измѣнението на конституцията, а въ самото В. Н. Събрание дадоха да се разбере, че сѣ хора невъзпитани политически — не могатъ да разбератъ че В. Н. Събрание не е все едно тѣхните събрания въ кърчмитѣ, а единъ великъ български парламентъ, който е гордостъ на цѣлата нация и уважението и почитанието къмъ него е уважение на цѣлия български народъ. Всичко това, въ послѣдствие, се разбра отъ много земледѣлци изъ между дружбащите, видѣха невъзможността да се постигнатъ обѣщанията на лѣжедоброжелателите на земледѣлието, ала Дра-

гиевци, Страшимировци, Бакаловци и др., възмутиха се и отъ републиканските влечения на тѣзи тѣхни апостоли и като протестъ и негодувание къмъ тѣхъ, не имъ дадоха до-вѣрието си въ послѣдните законодателни избори и вмѣсто както сѣ бие прѣди 30 депутати, едва сѣ вземаха 4.

Погрома, слѣдователно на дружбащите сѣ слѣдствие не двѣ припани:

Около Италианско Турската война.

Военните сили на Италия и Турция.

Въ състава на сухопътните сили на Италия влизатъ:

	офицери	нижни чинове
Пѣхота (362 батальона и 88 отдѣлни боеви части)	7293	1224'8
Кавалерия (145 ескадр.)	1054	20610
Артилерия (215 батар.)	1784	33953
Инженерни войски	513	87'6
Лѣкари	409	3391
Карабинери (военна полиция)	741	289'7
Шабове, военни школи и др.	1448	4017
Обозъ	383	2978
	13617	225,100

Освѣтъ това, резерва — 350,000 человекъ и териториална милиция — 2,370,000).

Послѣ първата мобилизация Италия може да постави на полето 720,000 человекъ съ 17 0 оръдия.

Бюджета на военното министерство за 1910—1911 година съставлява 365,000,000 лева

Морските сили на Италия се състоятъ отъ слѣдующите параходи:

Стари броненосци (построени въ 1887 год.)	3
Нови броненосци (построени въ 1894, 1897, 1899, 1909 и 1910)	9
Бронирани крайсери	7
Крайсери 2 й рангъ	14
Канонерки	13
Контра миноносци	21
Миноносци	37
Малки параходи	54
Подводни лодки	19
	177

Най-големите параходи — построени въ 1909 и 1910 г. — броненосците: „Данте Алигери“ (19000 тона); „Юлий

едната демагогствата, лѣжитъ, гниль и неприспособени принципи на тѣхните лѣжеводители и другата — вѣрата въ коалираните политически групи, гаранцията въ лицето на водителите имъ, че тѣмъ е мило величието и успѣха на държавата ни равно на успѣха и на прѣдѣла на отѣлните съсловия, включително най-големото въ страната ни — земледѣлското.

Цезаръ“ и „Леонардо де-Винчи“ (по 22,000 тона).

Личния съставъ на флота съставляватъ: 1900 офицери (въ това число 1 адмиралъ, 22 вице и контра адмирала, 24 капитани, 648 лейтенанти, 165 мичмани и др.), 28500 матрози. Бюджета на морското министерство 180,000,000 лева.

Въоръжените сили на Турция състоятъ отъ 18 дивизии низами, 24 дивизии редифи, които съставляватъ 365000 человекъ.

Ако къмъ това се прибави; 6 кавалерийски дивизии низами (27000 человекъ), хамидийската ирегулярна кавалерия (18000 чел.) и др., то ще се получи 420,000 человекъ които ще встъпятъ въ полето слѣдъ обявяването на първата мобилизация.

Военния бюджетъ въ Турция за 1910—1911 г. — 189,000,000 лева.

Морските сили на Турция се състоятъ:

Броненосци (отъ 2 5-хил. тона 1867—1874 г.)	5
Броненосци купени отъ Германия въ 1891 г.	2
Броненосецъ 17,000 тона 1910 г.	1
Крайсери (1903 по 3 1/2 хил. тона)	2
	10

Въ 6. „Lims“ воененъ специалистъ добръ познатъ, по думите на вѣстника, съ състоянието на турските въоръжени сили, утвърждава, че въ Триполи турците много по добръ сѣ въоръжени, отъ колкото това прѣдполагатъ въ Европа. Необходимо е да се спомни, казва той, че Триполи при Абдул Хамида е било мѣсто за заточение и много извѣстни и образовани младотурци, макаръ и принудително, посвѣщавали своите знания и способности на тѣзи провинции.

ФИЛЕТОНЪ.

Политически силуети.

Стария преторианецъ.

Бихъ желалъ да ви нарисувамъ портрета на стария преторианецъ. Но това е твърдѣ мъчно, не се подава на перото ми, защото това е една ничтожна фигура, която никогашъ не е привличала вниманието на хората.

И по ръстъ, и по физика, и по маниери, стария преторианецъ наумява нѣкой допотопенъ човѣкъ. Злобенъ, егоистиченъ, безхарактеренъ, откъстителенъ, а въ нѣкои случаи равнодушенъ къмъ всички. Дори и братаму да обѣщатъ, той пакъ би останалъ невъзмутимъ; нѣщо повече: той би ржкоплѣскалъ на кървавите палачи, които завършатъ най-грозното злодѣяние.

Стария преторианецъ се е родилъ само за зло. Обществото не познава нито едно праведно дѣло, което той да е сторилъ прѣзъ дългогодишния си животъ.

Завчера, вървейки по улицата, случайно срѣгнахъ стария преторианецъ, придруженъ отъ нѣколко неговни другари. Едина отъ тѣхъ започна да му говори:

— Слушай дядка, ще ти разправа една забавна и твърдѣ интересна исго-

рийка; вѣрвамъ, че ти ще извлѣчешъ добра поука.

Прѣди нѣколко години случайно ми попадна на ржка единъ номеръ отъ хумористичното списание Fliegende Bätter. Едвали ще се намѣри въ свѣта друго списание, страниците на което да се красятъ съ толкова хубави и духовити карикатури. Обръщамъ пѣвия листъ и какво виждамъ? Двама стари преторианци картофори намислили да правятъ екскурзии по Алпите въ Швейцария. Взематъ трена и трѣгватъ на път. Трѣтналъ не трѣтналъ трена, тѣ започватъ да играятъ на карти. Десетъ часа патуване — десетъ часа игра. Стигатъ въ Цюрихъ, взематъ фйтонъ, сѣдатъ единъ срѣщу другъ и до като стигнатъ до хотела, пакъ продължаватъ да играятъ. Влизатъ въ хотела на почивка, сѣдватъ история. Слѣдъ почивката, качватъ се на катѣри и трѣгватъ къмъ планинските върхове. Непрѣодолимата страсть къмъ играта, пакъ ги обхваща. Ездача на първия катѣръ се обръща, сяда обратно и играта пакъ започва. Смирениятъ животни вървели на горѣ, удивлявайки се на ума на необикновенните крѣтофори. Тѣмко кога приближаватъ къмъ великолѣпните алпийски върхове, за голѣмо нещастие, двѣтъ живота си подлъзватъ и хоп! долу въ пропастьта! И когато сѣ били въ въз-

духа — съ главата надолу, краката нагорѣ и съ ококорени очи — страстиятъ играчи пакъ държали картите въ ржцѣ и като че ли продължавали да играятъ. Вижда се, че и самата природа е била твърдѣ благосклонна къмъ тѣзи свои чада. Защото става нѣщо сгранно, нечувано и невиждано. Вмѣсто да се сплѣскаатъ и да станатъ на хиляди парчета, по едно чудо, по единъ незнаенъ капризъ на сѣдбата, славните играчи оцѣли, живи и здрави. Послѣдната карикатура ги прѣдставлява въ дѣното на пропастьта, сѣднали на една хубава зелена морава, единъ срѣщу другъ, като че ли нищо не се е случило... И продължаватъ тихо, спокойно и весело да си играятъ.

Знаешъ ли защо ти разказвамъ тази весела история? Работата е много проста. Най, преторианците, въ послѣдното време прѣтърпяхме чувствителни удари и голѣми загуби. Нашия главатаръ е боленъ не само физически, но и морално. Отъ нѣколко време насамъ той дава несмѣтнени признаци на лудостъ. Отъ нашата срѣда нѣма подходяще лице, което би могло да го замѣсти. Шушне се, говори се тѣто име, но съгласи се, че това не е за тебъ работа. Между насъ, младите преторианци, започна другъ вѣгъръ да духа. Ние се убѣдихме, че преторианството днесъ не чини сту-

пена пара; то е имало смисълъ и значение само въ древните времена, когато се е разпадала старата римска империя.

Но да приключа. Ти бѣ единъ отъ най-старите преторианци, който ни подбуждаше къмъ бунтъ и саморасправа. Ти си единъ отъ главните виновници за бъркотията въ нашето царство. И затова ще трѣбва да изкупишъ твоите тѣжки грѣхове. Вмѣсто ние да те екзекутираме, тукъ на улицата, по достойно е ти самъ да се екзекутирашъ — и то по слѣдния начинъ: да потѣрсишъ нѣкой високъ планински върхъ и да се хвърлишъ въ пропастьта, като двамата картофори; ако ли това ти се вижда мъчно и неудобно, тогава ето черното море, иди се хвърли и намѣри дѣното му... Защото отъ практиката е знайно, че черното море е най-гостопримното за неблагодарните твари. . .

— Въ дѣното на черното море! Въ дѣното на черното море! — завикаха другите млади преторианци.

Свѣтловъ.

Продаватъ се 2 платачни машина Union Standard. Най-усъвършенствувани, които могатъ да дадѣтъ най-големъ приходъ. Придружени сѣ съ ржководство по изучаване. За споразумѣние въ редакцията

Маршалъ Реджебъ, първия военен министър на конституциона Турция, 10 години е бил валия въ Триполи и въвел там значителни военни реформи, като докарал числеността на армията до 20,000 човека.

Бръговия полюс Италиянци, без съмнение, леко ще завземат, но по-нататък ще трябва да се сражават въ планините и пустините и да завоюват съ най-големи трудности всяка педя земя.

Въ „Frankf. Ztg.“ военен специалистъ, близко запознатъ съ Триполи, дава описание на местните сили, съ които разполага Турция.

Защитата на Триполи лежи най-главно на милицията, която се състои отчасти от потомците на яничерите и отчасти от туземци — араби. Арабитъ и яничерите не плащат никакви воени данъци, но всеки мъж от 16—60 години повиква се всяка година на военна служба за 4 недели. Тъй като жителите на Триполи сж порасли на своите коне, то при многогодишните воени упражнения, въ Триполи се е образувала въ резултатъ блестяща кавалерийска армия, която може да издържи въ сравнение съ най-добрата кавалерия въ света.

Нъколко години по-рано Абдул Хамидъ заповѣдалъ на германския полковникъ Рюдгиса да обучи тѣзи иррегулярна кавалерия на най-новите воени прийоми.

Рюдгисъ е билъ 2 години въ Триполи и е достигналъ твърди добри резултати. Тѣзи иррегулярна армия исчислява се на 30—40,000 човека. Въ храбростта на арабската кавалерия не трябва да се съмнява и макаръ Триполийските араби малко да познаватъ турския султанъ и свършено не се считатъ за него и неговото правителство въ мирно време, но на повикването на своя халифъ да защитятъ исляма отъ враговете — християни, тѣ се явяватъ всички и ще се биятъ съ беззаветенъ фанатизъмъ. Силата на този фанатизъмъ Италиянския генераленъ щабъ едва ли смѣталъ въ своите изчисления, когато той е изработвалъ лекия планъ за завземане на Триполи. Настоящите защитници на Триполи, араби и яничери безъ да бждатъ въ свързка съ привоза на съществни продукти и даже тогава, когато цѣлия бръгъ бжде занятъ отъ Италиянските войски и регулярните турски войски бждатъ унищожени, иррегулярната триполска кавалерия още дълго време ще указва упорно съпротивление на италиянците.

„La France Militaire“ дава подробно описание на турските воени сили въ Триполи. Самостоятелната триполитанска дивизия състои отъ двѣ пѣхотни бригади по 2 четирибаталионни полка, баталиона на егерите, а всичко 17 баталиона пѣхота; въ състава на дивизията влизатъ тѣй сжщо два петъ-ескадронни полка кавалерия, единъ полкъ полева артилерия отъ шестъ батареи и единъ баталионъ пѣша артилерия; всичко отъ 12 до 15,000 човека. Въ мирно време тѣзи войска е расквартирована частъ въ пристанищата, частъ въ оазисите въ вътрѣшността на страната. Въ последнѣто време по распорѣжданieto на военния министъръ, всичките триполитански войски сж били поставени въ градовете и въ мѣста гдѣто се прѣдполага да слѣзнатъ италиянците.

За една година въ Триполи отъ военния министъръ сж приготвени големи запаси отъ оружия и воени припаси. По този начинъ регулярните войски въ Триполи, по съобщението на специалния воененъ вѣстникъ, сж отлично въоръжени. Не дълго прѣди възникването на конфликта Махмудъ Шефкетъ паша е създавалъ въ Триполи три полиметни роти.

Помимо регулярните войски, въ Триполи има редифи и иррегулярни войски (безъ арабската кавалерия) 30 баталиона т. е. 15,000 човека

пѣхота и 60 ескадрона отъ 5—6,000 човека кавалерия.

За война въ Европа тѣзи войски сж негодни, но на мѣстото си иррегулярната армия прѣдставлява солидна сила. Всичко въ Триполи Турция разполага, като се счита и арабската кавалерия и иррегулярните войски, армия отъ 60,000 човека. Не може да бжде и рѣчь, — казва „La France Militaire“ — за лека побѣда на италиянците надъ турските войски въ Триполи, фанатически настроени.

На италиянските войски ще дойде да издържатъ сериозни боеве и съпротивления на фанатическото население, ще се усилява колкото повече навлизватъ въ вътрѣшността на страната.

„Neue Freie Presse“ по поводъ военните дѣйствиа, въ Триполи Neue Freie Presse изказва слѣдующето сѣображение: — Ако испращанieto на военните параходи има за цѣль да не се допусне турски десантъ въ Триполи, то трите броненосци и единъ крайсеръ сж малко, тѣй като бръговете на Триполитания се простиратъ на 2000 километра. Най-вѣроятнo по всичко това е, че по бръговете на Триполи ще бждатъ съсредоточени повече параходи. Възможно е, че и самата Турция, като види безуспѣшността на прѣдприятието си, да се откаже отъ испращанieto войски въ Триполи. Положението на Италия, впрочемъ, пакъ не е отъ леките.

Отъ Сиракуза (Сицилия) до Триполи прави парахода 24 часа. Сниманieto на войската е свързано съ големи трудности. Вслѣствие плитката вода по бръговете, транспортните параходи не ще могатъ да се доближатъ до бръга, и десанта ще трябва да се направи чрезъ привозъ на лодки. Воените параходи, които защитаватъ десанта, пакъ по плитката вода, не ще могатъ да се доближатъ до бръгъта, и помощта отъ тѣхъ ще се окаже проблематична.

Привозъ на 30,000 човека на транспортни параходи и слѣдъ това на лодки може да се окаже твърди тѣжка задача и тѣзи задача се осложнява ако експедиционния корпусъ се състои не отъ 30,000, а напр. отъ 50—60,000 солдати.

Разбойника въ варненско.

Били сж времена когато гжститѣ и непроходими гори сж били обиталища и гнезда на рани разбойнически чети, които сж причаквали на пжтищата пжтници и кervани, обирали сж ги, или безмилостно убивали. Въ тѣхъ времена опасно е било вечеръ кervанъ, или пжтникъ да замръкне на полето. Слѣдъ освобождението, тѣзи разбойнически чети започнаха постѣпенно да се губятъ и днесъ сжществуватъ отъ тѣхъ само спомени на мѣстата къдѣто сж обитавали, които и сега се наричатъ „харамии“. При сегашната организирана полиция въ свободна България да върлуватъ подобни разбойнически чети е невъзможно, но всѣтаки пакъ сегисъ тогисъ сж се опитвали нѣкои нехранимайковци да причакватъ седени изъ пжтищата и да имъ ограбватъ парите отъ продадените на пазара храни. Такива нехранимайковци за дълго не сж можели да върлуватъ. Полицията е взимала най-строги мѣрки за залавянето имъ и по такъвъ начинъ сж били осуетявани тѣхните по-нататѣшни намѣрения.

Единъ подобенъ типъ е и Сумбейския разбойникъ Илия Константиновъ, който отъ 6—7 мѣсеца е нарамилъ пушката и се скита изъ горите на варненска и провадийска околия да термози селското население. До сега този разбойникъ е извършилъ 4 свършено невинни убийства и въпреки усилените прѣслѣдвания на полицията, той още се радва на свободата.

Една отъ най-трудните прѣчки на полицията за залавяне разбойника е и тази, че родитѣ на „Вѣйковци“ къмъ който принадлежи и самия разбойникъ е разпрѣснатъ на всѣкаде изъ селата на варненска и провадийска околии, които служатъ като ятаци на последния, хранятъ го и му даватъ съдѣйствието да бѣга.

Началото на Илия Константиновъ води още отъ 1906 год, когато последния начело на една шайка бѣше нападналъ ги убилъ по най-звѣрски начинъ с. Джаферския ходжа посредъ нощъ въ самия му домъ и за което убийство бѣше станало тогава цѣлъ дипломатически въпросъ. По този случай варнен. окръженъ сждъ съ присѣда 124/910 год. осжди убийца ведно съ неговите съучастници по на 10 години тъмниченъ затворъ. Илия Константиновъ недоволенъ отъ рѣшението на окр. сждъ, прѣдставилъ гаранция въ размѣръ на 9000 лева и обжалвалъ присѣдата прѣдъ апелативния сждъ. Но на 14 мартъ 1911 г. про урорския паркетъ при варнен. окр. сждъ съ писмо № 1764 съобщава на околийския началникъ, че апелативния сждъ е потвърдилъ присѣдата относително Илия Константиновъ и му прѣдписва за залавянето и арестуването на последния. Околийския началникъ отъ своя страна прѣдписва на Русларски кметъ за арестуване на убиеца. Всичко тогава щѣло да се извърши безшумно, ако тогавашния Русларски кметъ Желю Гирджиковъ, който принадлежи къмъ сжщитѣ „Вѣйковци“, не билъ направилъ едно престѣпно опущение да заведе писмото на околийския началникъ 10 дена по-късно отъ датата на получаването му съ което далъ възможностъ на убиеца да се научи за потвърждение на присѣдата и да избѣга.

Отъ този денъ започва втората частъ отъ дѣятелността на убиеца. Слѣдъ нѣколко дена отъ избѣгването на убиеца, околийския началникъ получилъ отъ бащата на убиеца заявление, съ което слѣдъ като съобщава, че синъ му отъ 5 дена е изчезналъ и се опасява да не е избѣгалъ въ странство и съ това да го опѣти като поржчителъ, моли началника да разпорѣди за залавяне на синѣтъ му, който има слѣдующите отличителни черти: 25 годишенъ, сръденъ ржстъ, мустаци и коса руси, очи сини, дрѣхи граждански черни, калпакъ черенъ агнешки. Възъ основа на това околийския началникъ е издалъ циркуляръ до всички околийски началници и кметове за залавянето на убийца.

Кѣде е скиталъ цѣлъ мѣсець Илия Константиновъ никой не знае, но на 13 априлъ той вече придруженъ още съ единъ другаръ влиза въ селото Казакъ-дере и безъ никаква причина убиватъ почитания отъ всички отъ това село Германъ Михайловъ и пакъ изчезватъ. Другаря на убиеца се казва Колю Христовъ изъ с. Градинарово, Провадийско, по занятие желѣзаръ, 21 годишенъ, коса и вежди черни, ржстъ среденъ, чело низко и плоско, очи кафяви, брада бръсната, мургавъ цвѣтъ на лицето, облѣченъ въ граждански дрѣхи въ царвули и каскетъ. Слѣдъ това второ убийство околийския началникъ наредилъ по-усилено прѣслѣждане на убийците; организирани били потери отъ селата: Уручъ-Гази, Казакъ-дере, Сарждъръ. Сулуджала, Авренъ, Гебедже и Марково, които заобиколили цѣлата мѣстност, ала било напразно; убийците пакъ сполучили да избѣгатъ къмъ Провадийските съртови села, къдѣто сж извършили и трето убийство въ село Дамналъ Хумалъ. И въ тѣзи околностъ сж били организирани селски потери, пустнати сж били прѣоблѣчени стражари, но убийците и този пжгъ се отървали, като избѣгали по направление къмъ с. Кюлефча Шуменско, а отъ тамъ къмъ Дели ормана, Куртъ-бунарско, къдѣто на 24 юли сж извършили още едно убий-

ство надъ единъ коненъ полицейски стражаръ, който придружавалъ Трупчударския държавенъ бирникъ и пакъ избѣгали. На 7 августъ околийското управление получило положителни свѣдения, че убийците се намиратъ около с. Сумбей въ мѣстността „Харамии дере“. Изпратена била въ тѣзи мѣстностъ цѣлата конна стража въ което число влизалъ и ловджийския надзирателъ Бѣлджигеровъ. Тѣй стражата успѣла да влѣзе въ диритѣ на убийците и ги заобиколила обаче, мѣстността имъ спомогнала и този пжгъ да избѣгатъ; тѣ сж стреляли по стражата и безъ малко Бѣлджигеровъ щѣлъ да бжде убитъ. Отъ 8 до 20 августъ сж дѣйствували селски потери изъ селата: Русларъ, Гюналжж, Сюмъ бей, Тапжжъ, Марково, Гебедже и Гол. Аладжъ. Говори се, че като окривателъ на убийците въ тѣзи мѣстности е билъ надзирателъ на общинските води Велю Баевъ за когото въ миналия брой казахме 2—3 думи. Като сколасали и отъ този кордонъ да избѣгатъ, тѣ прѣвпнали прѣзъ Авренските висоти, прѣсекли Камчията и поели държавната гора „Геншъ ада“ около селата Джаферъ, Айваджикъ и Арнаутларъ въ която мѣстността се намиратъ и по настоящемъ. Прѣди нѣколко дена въ пода сж концентрирани 24 конни стражара подъ командата на старшите стражари: Т. Вълкановъ, К. Кюлю Пейчевъ и младшия стражаръ Кабзмановъ за които е дадено нужното наставление за дѣйствието имъ.

До колкото узнаваме околийския началникъ г. Нефтияновъ се е амбициралъ и рѣшилъ по какъвто и да е начинъ да залови убийците.

Хролика

Тифуза въ Варна.

Тѣзи страшна епидемия напоследъкъ взима грозни размѣри въ града ни. Отъ м. августъ до сега въ общинското санитарно отдѣление само сж отбѣлѣзани 83 заболѣвания, а повече отъ 100 случая има, които не сж записани. Источника на тази епидемия още не е откритъ. Санитарните власти трябва да взематъ най-сериозни мѣрки за издирване гнездото и ограничаване болѣзта. Коремния тифозъ върлува изъ цѣлия градъ и това дава съмнение да се мисли, че болѣзта се носи отъ новата вода. Единъ анализъ на тая вода е необходимъ, но нашите лѣкари още не сж го направили. Какво чакатъ, кой ги знай.

Мѣлничарското Дво.

Многошумното дѣло на мѣлничарското дружество, което вече отъ една седмица се разглежда, днесъ ще се привърши Резолюцията, която се очаква съ живъ интересъ отъ варненци, навѣрно ще се прочете въ Понеделникъ.

Служащи, които напълно отговарятъ на назначението си

На 12 того въ 11½ часа сръдъ нощъ парахода с/с София пристига отъ Бургасъ и слѣдъ като добива практика, дава се пжтъ на пасажерите. При назизанieto, обаче, вслѣствие силната мърчина и не добръ поставената на парахода стѣлба, пжтницата Султана Стоилова, варненка, се подхлъзва и пада въ морето между парахода и кеювата стена — тамъ къдѣто е най-опасно и къдѣто никой не се рѣшавалъ да се притече на помощъ, защото парахода още не билъ добръ прѣкрепенъ къмъ кеювата стена и едно малко негово мръдане е било достатъчно да смаже всѣкиго на тесто. Близкостоящите портови служащи: Георги Ковачевъ, Добри Дянковъ и Хр. Николовъ, като виде-

ли станалото, безъ да губятъ много време, хвърлятъ се слѣдъ падналата и за голѣмо чудо можели да спасятъ и нея и себе си.

Дѣцата на избавената, свидѣтели до какъвъ начинъ е била спасена майка имъ, облѣни въ горѣщи слъзи, сърдечно благодарили на спасителитѣ ѝ.

Хвала на такива ревностни и способни служаци.

Сомоодавенъ.

Атанасъ Димитровъ около 80 годишенъ възъ Добричско, прѣди извѣстно време раздѣлилъ имота си между наслѣдниците си и самъ се остановилъ да живѣе при единия си синъ. Последния, обаче, се отнѣсалъ жестоко къмъ бащата и веднѣжъ, даже, го набилъ. Този позоръ, крайно честолобивия старецъ, не можалъ да понесе и рѣшилъ да тури край на живота си, като се хвърли въ морето. За намѣренieto си той съобщилъ на дъщеря си въ гр. Добричъ и се качилъ на трена Зетъ му Пя Колевъ, като се научилъ за намерението на теста си, телеграфиралъ до Варненското градоначалство да го заловятъ, което и станало. Прѣдъ секретаря на градоначалника, старика отказалъ за намѣренieto си и тѣй сполучливо успѣлъ да се прѣстори, че секретаря и присѣтствующитѣ тамъ се убѣдили че той нѣма подобно намѣрение и го освободили.

На 17 сѣбота Атанасъ Демировъ обиколилъ нѣкои отъ роднинитѣ си въ Варна и на 18 въ недѣля, пожелаъ да го заведѣтъ на черкова, което и станало, обаче вече не се върналъ. Слѣдъ отпущъ на черковата, той взималъ направление къмъ морето, тръгналъ по вълнолома и като прѣстигналъ до бюста, съблѣкалъ си абицата, посяа и се хвърлилъ въ морето. Трупътъ още не е намѣренъ.

с. Сюмъ бей.

За голѣмо нещастие въ селото ни прѣзъ тази годишнитѣ общ. избори за общ. свѣтникъ на селото се избра Пею Атанасовъ Кавалджиолу! Кой не познава този смѣлъ конекрадецъ! На кого душничката не е изгорилъ! Но злото е още поголѣмо, той като свѣтникъ го и назначиха и за кметски намѣстникъ! При такава една отровна атмосфера въ селото ни, всѣко честно и порядъчно сѣмейство трѣбаше да се извели, но Окол. управление се вслуша въ нашитѣ протести и за голѣма радостъ на селото нареди въпросния Пею да се острани отъ заематата длъжностъ, понеже го заловиха че като кметъ е злоупотрѣбилъ отъ властѣта си, фалшивициралъ е нитизацки свидѣтелства за правособственностъ. Сега общ. свѣтъ е назначилъ нашия добъръ и почтенъ сѣселянинъ Иванъ Стойчевъ за кметъ на селото ни.

с. Нестеричъ.

На 18 септември т. г. вечерта, неизвѣстни злосторници сж запалили плѣвницитѣ на Дим. Константиновъ и Желѣзъ Януловъ. Загубитѣ сж много чувствителни, 1000 лева.

Желателно е г. кмета на селото да си стори трудъ и открие злосторницитѣ, иначе ще бждемъ свидѣтели на постоянни палежи.

Разбира се, и самото население трѣбва да прѣдава такива типове на полицията за приличното имъ наказание.

Прогимназия.

Въ селото Везиръ Козлуджа, за прѣзъ тази година, ще се открие и III класъ. Най похваляваме козлуджанци за доброто, което правятъ на своитѣ чада. Ако не ще могатъ злато да имъ оставятъ, златото просвѣта да имъ създадатъ!

Дано почитаемото министерство на Народната Просвѣта имъ прати за директоръ нѣкой добъръ учителъ; ако и тази година персонала е пакъ учители, не ще да е на хаиръ!

Новоселски Сждебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 737

За удовлетворение иска на Стефанъ Тодоровъ отъ с. Новосело по издадения изпълнителенъ листъ № 3304 отъ 2-й юний 1911 г. Новоселски Мировий Сждъ, противъ Коста Тодоровъ и Д. Мавродиевъ отъ с. Санджкий за 100 лева, обявявамъ, че отъ последното двукратно публикуване настоящето въ в. „Свѣткавица“ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5 на сто ще продавамъ публично: 1) едно праздно мѣсто въ с. Санджкий, отъ 7 декара, оцѣнено за л. 210. Първоначалната оцѣнка по горѣнамадена съ 10 на сто.

Желаючи да купятъ имота, могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

с. Новосело. 14 юний 1911 г.

Дѣло № 342-1911 г.

i—2 Сжд. Приставъ: П. В. Тивчевъ.

Провадийски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1987

Въ допълнение на обявлението ми отъ 19 августъ 1911 г., подъ № 1769 публикувано въ брой 192 отъ 1 септември 1911 г. на Държавния Вѣстникъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че продажбата на: 1) Нива „Юртлукъ“, отъ 5 дек. оцѣн. за 160 лв. 2) Нива „Юртлукъ“ отъ 23 дек оцѣн. за 700 лв. 3) Нива „Юртлукъ“ отъ 8 дек. оцѣн. за 256 лв. 4) Нива „Ортакивликъ“ отъ 6-2 дек. оцѣнена за 198 лв. 5) Нива „Ортакивликъ“ отъ 7-8 дек оцѣн. за 250 лв. 6) Ливада „Срѣщу-селото“ отъ 4.8 дек. при съсѣди: Петръ Кисимовъ, Бр. П. Маринови, Тодоръ Богдановъ и Нейко Стояновъ оцѣнена за 200 лв. е почната на 2 септември 1911 г. и ще продължи до 2 октомври 1911 г. 5 частъ слѣдъ обѣдъ, съ правонадаване 5% въ 24 часа.

Горния имотъ е собственостъ на Илия Мариновъ отъ с. Енджекой продава се за дългътъ му къмъ Стефанъ х. Пѣйчевъ отъ гр. Варна.

Желающитѣ да купятъ имотитѣ могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Провадия, 10 септември 1911 г. Сждеб. Приставъ: Ил. Ст. Бекчиевъ. 1—1

КЖЩА въ II участъкъ, улица „Харчева“, № 616, състоящата се отъ 4 стаи, една кухня и пералня се дава ПОДЪ НАЕМЪ съ много износна цѣна.

Споразумение до ступанина на сжщата кжца *Димитръ Ст. Миховъ* — *Басарабски*.

II Варнен. Сждеб. Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 4737

Съгласно изпълнителния листъ № 2348 издаденъ отъ III Варнен. Мирови Сждия, въ полза на Хюсеинъ Ахмедовъ отъ гр. Варна, противъ Хасанъ Сюлюмановъ отъ с. Сарадъръ за 1000 лв. и др. лихви и разноски, обявамъ, че въ продължение на 31 дни отъ последното двукратно публикуване настоящето въ в. „Свѣткавица“ съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдния длъжникъ недвиж. имотъ а именно: 1) Кжца въ с. Сарадъръ, Варнен. околия, едноетажна отъ 2 стаи, построена отъ простъ материалъ покрита съ сазъ — отдѣлна стая направена отъ престъ материалъ покрита съ сазъ, двора заграденъ съ плетъ и тръни отъ 2 дек. при съсѣ-

ди: Нуръ Салиевъ, Кехая Ахмедъ Исмаиловъ и отъ двѣ страни пжтъ и улица.

Първоначална цѣна 750 лв. съ намалѣние 20%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 14 септември 1911 г. II Сждебенъ Приставъ: Н. Спасовъ. 2—2

Продава се добръ урѣденъ Бакалски дюгенъ въ I уч. № 19, ул. „Солунска“ (балжкъ-пазаръ) съ много износна цѣна.

За споразумение въ сжщия дюгенъ.
Райко Баиевъ.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕНЪ ЗАТВОРЪ.

Обявление

№. 2177

Гр. Варна, 27 септември 1911 г.

Дирекцията на Варненски Окр. Затворъ, извѣстява на интересующитѣ се, че на 10 октомври т. г., въ 3 ч. слѣдъ обѣдъ, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция. въ варненското окр. финансово управление, за отдаване на прѣдприемачъ, доставката на хлѣбъ, месо и др. събстни продукти, а така и разнитѣ прѣдмети за освѣтление, отопление и др., за затворницитѣ, прѣзъ идущата 1912 година.

Залогъ за правоучастие въ търга се изисква 50%, а именно: за хлѣба 600 лева, за разни събстни продукти 320 лева, за газъ, фитилъ, сапунъ и др. 80 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга, да се съобразяватъ съ членове 11, 13 и 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия. Поемнитѣ условия и другитѣ книжа по търга, може да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ горѣпоменатото финансово управление.

Разноснитѣ по обявяването на търга, както всички гербови марки, сж за смѣтка на прѣдприемача, върху когото се утвърди търга.

Директоръ: С. ТРИФОНОВЪ.

СКЛАДЪ

за велосипеди, велосипедни части и специално ателие за поправка на велосипеди на

Руси Ивановъ—Варна.

Колоѣздачи,

Нѣма по солидни, по лѣки и по елѣгантни велосипеди отъ тия на най-голѣмата и най-старата въ Европа фабрика за велосипеди

„ГРИЦНЕРЪ.“

Продавамъ ги и на срочни изплащания, безплатни поправки. Прѣдпочитайте

винаги най-издържливитѣ въ свѣта гуми за велосипеди „Континенталъ“, отъ които имамъ голѣмъ изборъ; сжщо имамъ въ голѣмъ депозитъ всѣчки велосипедни части, които продавамъ съ износни цѣни на едро и дребно. Работа чиста и гарантирана. Приемамъ порѣчки и изпълнявамъ такива отъ всѣчки крайща на царството.

Достатъчно е единъ опитъ да се увѣри всѣки въ горното.

На запитвания отговарямъ веднага.

11—20

Съ почитание: РУСИ ИВАНОВЪ.

Продава се добръ урѣденъ Бакалски дюгенъ въ гр. Варна, IV уч. ул. „Ботева“ 5 линия на жгѣла съ много износна цѣна.
За споразумѣние въ сжщия дюгенъ.

Дава се подъ наемъ Стая много хигиенична горенъ етажъ V уч. на жгѣла на ул. Раковска и Възраждане No. 8. Споразумение на мѣстото.

печ. „Просвѣта“, Варна.